

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 92/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2001 predbežne prerokoval návrh E. Š., bytom P., ktorým namieta porušenie svojich práv podľa čl. 11, čl. 12, čl. 17, čl. 19, čl. 32 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1, čl. 5, čl. 6, čl. 7 ods. 2, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 konaním orgánov bývalej Československej socialistickej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Návrh E. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. júla 2001 doručený návrh E. Š., bytom P. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým namieta porušenie čl. 11, čl. 12, čl. 17, čl. 19, čl. 32 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1, čl. 5, čl. 6, čl. 7 ods. 2, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 konaním orgánov bývalej Československej socialistickej republiky. K návrhu sú pripojené početné fotokópie dokumentov podporujúcich tvrdenia navrhovateľa a jeho korešpondencia s orgánmi Slovenskej republiky.

Podľa tvrdenia navrhovateľa dochádzalo k porušovaniu jeho základných práv a slobôd v období od roku 1962 do roku 1977. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nadobudla účinnosť 1. októbra 1992. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) nadobudol pre bývalú Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku platnosť 18. marca 1992. Ústavný súd Slovenskej republiky vznikol 17. marca 1993.

V dobe, keď podľa tvrdení navrhovateľa dochádzalo k porušovaniu jeho základných práv a slobôd, neboli na území Slovenska platné a účinné ani ústava, ani Dohovor, zakotvujúce tieto práva a slobody. Rovnako vtedy neexistoval ani ústavný súd.

Ústavný súd poskytuje ochranu iba pred porušeniami základných práv a slobôd, ku ktorým došlo na území Slovenskej republiky po nadobudnutí účinnosti dokumentov, ktoré tieto práva zakotvujú, a po jeho vzniku alebo ktoré po jeho vzniku pokračujú. Z obdobného právneho názoru vychádzal ústavný súd už vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 26/95.

Ústavný súd nemá právomoc zaoberať sa porušeniami základných práv a slobôd v období, ktoré uvádza navrhovateľ. Nedostatok právomoci ústavného súdu nie je možné odstrániť. Preto ústavný súd neskúmal ostatné podmienky prijateľnosti návrhu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.